నిజమైన అపచారం

కనకమ్మ చచ్చింది. చచ్చి స్వర్గానికెళ్ళింది. స్వర్గంలో ఒకవిధమైన సోవియట్ ప్రభుత్వం ఉంటుందని చెప్పొచ్చు. మిగిలినదేశాల్లో ఏయే వర్గాలు అనాధలుగా ఉంటాయో, వాళ్ళ నియంతృత్వం సోవియట్ ప్రభుత్వంలో అమలుజరిగినట్టే భూలోకంలో అన్నిరకాల యితిబాధలకు లోనై, ఒక్క క్షణంకూడా సుఖమన్నది ఎరగని ప్రాణులకు అక్కడ ఉత్తమస్థానం లభిస్తుంది. ఇది అందరూ అనుకునే మాట

అయితే స్వర్గంలోకూడా కొన్ని మడతపేచీలున్నై. కొత్తగా వచ్చిన ప్రాణులందర్నీ స్వర్గం పొలిమేరలబయట కాంపుల్లో ఉంచుతారు. కాలక్రమాన వాళ్ళ కేసులు విచారణజరిగి వాళ్ళ మంచిచెడ్డలనుబట్టి స్వర్గంలో ఉచిత స్థానాలలో నివాసాలు నియమితకాలాలకు ఏర్పాటుచెయ్యటం అవుతుంది.

కనకమ్మ నడి వయస్సయినా రాకుండానే చచ్చి

పోవటంచేత కనీసం ఒక నెల గడిచేదాకా ఆవిడ కేసు విచారణకు వచ్చే అవకాశంలేదు స్వర్గంలో ఒకరోజు భూలోకంలో ఒకసంవత్సరం. కనకమ్మ కేసు విచారణకు అవసరమైన సాక్షులను భూమిమీంచి రుణంతీరటానికి కనీసం ఒక స్వర్గమాసం అవసరం.

తనపేరు అప్పుడే అనేక పత్రికలలో పడిందనీ, తన కేసు విచారణకు వచ్చేసరికి స్వర్గవాసులంతా విడ్డూరంగా చూడవస్తారనీ కనకమ్మ ఎరగనే ఎరగదు. భూలోకంలో ఆవిడను ఎవరూ గమనించలేదు. ఆవిణ్ణి మొగుడు గుంజకు కట్టి ఎర్రిపులుపులతో రోజూ తాగివచ్చి బాదితే కనకమ్మ పెట్టిన కేకలు విన్నవాళ్ళు విన్నట్టే వుండిపోయినారు. దాన్ని గురించి ఏమి చెయ్యాలని ఎవరికీ తట్టలేదు. ఆవిడ ఆకలికి ఏళ్ళ తరబడి అల్లాడిపోతే "ఈకనకమ్మ ఏంతింటున్నది? ఎట్లాబతుకుతున్నది?" అని ఆరాతీసినవాళ్ళు లేరు. ఆవిడ చివరకు మంచానపడి బాధతో రెండునెల్లు తీసుకుంటే ఆ విషయం కూడా ఎవరూ పట్టించుకొన్నట్లు కనపడలేదు. బతికిఉండగా బయటి పంచను ఆవిణ్ణి తలదాచుకోనిచ్చిన పెద్దమనిషికూడా చస్తుందని తోచగానే ప్రాణంతోనే వీధిలోకి ఈడ్పించేశాడు.

కనకమ్మను మొగుడు పెట్టిన కష్టాలను గురించి చోద్యంగా చెప్పుకున్న అమ్మలక్కలు, కబుర్లుమానేసిన మరుక్షణం బేషరతుగా తమ మొగుళ్ళపక్కలు చేరేవాళ్ళు. నాలుగురోజులనుంచి ఆవిడకు తిండిలేదని వార్త తెలిసినాక

"పాపం!" అని విరక్తిగా చప్పరించేసి మరుక్షణం భోజనాలకి కూర్చుని షడ్రసోపేతంగా మూడుపూటలకి సరిపడా తిన్న అమ్మలక్కలున్నారు. తీరా కనకమ్మ చచ్చినాక ఆవిడ శవాన్ని దహనం చెయ్యటానికి ఇరవైరూపాయలు ఇట్టేపోగు చేసిన ధర్మాత్ములు ఆవిడ జీవించి వుండగా ఆవిడ అవసరాలకు గాను ఎన్నడూ వసూలు చెయ్యలేదు. ఒకప్పుడు కనకమ్మలో కొంత అభిమానమూ, ఆత్మవిశ్వాసమూ, ఆశా ఉండి ఉండవచ్చును. కాని, చచ్చేసమయానికి ఆమెలో గర్వించే లక్షణాలేవీ లేవు. ముప్ఫైయేడేళ్ళ జీవితంలో ఆమె తనకుండదగిన హక్కులూ, స్వాతంత్ర్యమూ, జ్ఞానమూ, జీవశక్తీ అన్నీ పోగొట్టుకున్నది. ఈ బ్రహ్మాండంలో తనకు ఎక్కడా స్థానం లేదని ఆమె నమ్మింది. ఒకదోమకున్నపాటి అర్హతకూడా తనకు లేదనే నమ్మకం తెచ్చిపెట్టుకున్నది. తనను ప్రపంచం విడిచేసి వూర్కోవటం ఆవిడకు సహజంగానే కనిపించసాగింది. మగవాడైపుడితే తనబతుకు ఇంకొంచెం బాగుండేదేమోనని ఒకప్పుడు అనుకున్నది. గాని, రానురాను అది గొంతెమ్మకోరికగా కనపడసాగింది. జీవితమూ, ప్రకృతీ, భగవంతుడూ కట్టుకట్టి తనను ఒక్కసారిగా కాకుండా ఒక్కొక్క అణువే నిర్మూలిస్తున్నారని ఆమెకి తోచింది. "నేను ఎంత గొప్పదాన్ని కాకపోతే నా మీద సృష్టియాన ఇట్లా ఎదురుతిరుగుతుంది!" అని మాటుకు ఆవిడకి తట్టలేదు.

తీరా చచ్చినాక, స్వర్గంవచ్చినాక, తనకు ముందుగా చచ్చిన పిల్లలిద్దరూ మళ్ళీ తనకు కనిపించేసరికి ఆ ఆనందం

భరించలేక కనకమ్మ అపరిమితంగా బాధపడింది. ఆనందం అంతబాధ కలిగిస్తుందని ఆవిడకి అంతకుపూర్వం తెలీదు. ఎట్లా తెలుస్తుంది? ఆవిడకు జీవితంలో ఏ ఆనందమూ లేదు. అట్లా ఎవరన్నా వుంటారా? వుండరు. అందుకనే స్వర్గంలోని పత్రికలు ఆవిడను గురించి అంతా విడ్డూరంగా రాయటం జరిగింది. ఇంత విపరీతమైనకేసు ఎన్నడూ విచారణకు వచ్చి ఉండలేదు.

2

కనకమ్మకి స్వర్గంమీద మంచిఅభిప్రాయంఏర్పడింది. ఈస్వర్గంవాళ్ళు వాళ్ళ తల్లులకడుపుచల్లగా, తనపిల్లల్ని తనకు తిరిగి ఇప్పించారే. ఇక్కడ తనను ఒకమనిషల్లే చూస్తున్నారే. ఇంత ఉపకారం ఎవరు చేస్తారు? ఎందుకు చేస్తారు?

"ఏవమ్మోవ్! ఇప్పుడింకేంచూశావ్? త్వరలో నీ విచారణ జరుగుతుంది. ఆ తరవాత నీకు స్వర్గంలో ఫోర్త్ ఏరియాలో అన్నిటికన్నా ఎత్తయిన భవంతిలో మూంచ ఏ[illegible]గదుల ఫ్లాట్ ఇస్తారు. ఎయిర్ కండిషనింగూ, ఎలక్ట్రిక్ కిచెన్, లిఫ్టూ అన్నిటితోసహా?" అన్నాడొకబ్బాయి. అతను ప్రెస్ రిపోర్టరని కనకమ్మకు తెలియదు.

"ఎందుకు నాయనా? ఇక్కడ స్వర్గంమల్లేనే వుంది.

మనిషి కింతకంటే ఏంకావాలి ? నాజన్మకి?" అన్నది కనకమ్మ.

ఆ అబ్బాయి నవ్వి. "ఎబ్బే. ఇది స్వర్గమేకాదు. నువ్విప్పుడు స్వర్గం పొలిమేరలోనే లేవింకా!" అని వెళ్ళి పోయినాడు.

ఆవిడ వచ్చిన వారం రోజులకి ఆవిడ పేరడుగుతూ ఒక పెద్దమనిషి వచ్చాడు. ఆయనకి బట్టతలా, కళ్ళజోడూనూ, చేతిలో కాగితాలు పట్టుకున్నాడు. చిత్రంగా ఆ కాగితాల్లో ఆవిడ జన్మ వృత్తాంతమంతా నాడీగ్రంథం చదివినట్టు చదివేశాడు. మొదట ఆమెకు ఆశ్చర్యం వేసింది. తరవాత బాధకలిగింది. మరిచిపోవలసిన విషయాలన్ని ఆయన తవ్వటం రుచించలేదు.

"జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇప్పుడు నా కష్టాలన్నీ గట్టెక్కాయి. ఆగోడవంతా ఇప్పుడెందుకు ? అన్నది కనకమ్మ.

వచ్చిన పెద్దమనిషి కళ్ళజోడుమీదిగా ఆవిణ్ణిచూచి, "ఇదంతా జరిగిపోయినదాన్ని గురించికాదు. జరగవలసిన దాన్ని గురించే" అన్నాడు. జరగబోయే విచారణ గురించి ఆ పెద్దమనిషి చెప్పేవరకూ ఆమెకేమీ తెలియదు.

"విచారణ దేనికి నాయనా?"

"నీకు ఎందరో అత్యాచారాలు చేశారు. కనకనే నువ్వన్ని బాధలుపడటం జరిగింది. లీగల్ స్టాండ్ పాయింటు

నుంచీ నీది చాలా విచిత్రమైన కేసు నీ వైపున ఒక్కతప్పూ లేదు. ఈ కేసులో ఉన్న నేరమంతా మిగిలినవాళ్ళమీదే వుంది ఐడియల్ కేస్!"

"గ్రహచారం చాలకపోతే ఎవరికైనా కష్టాలు తప్పవు" అన్నది కనకమ్మ, ఏమనటానికి తోచక.

"అదే పొరపాటు. గ్రహాలలో మాకు నమ్మకం లేదు. ఉంటే ఈ స్వర్గమే వుండదు. పుణ్యపాపాలన్నీ మనిషివే అనే ఉద్దేశంతో స్వర్గనరకాలు ఏర్పడ్డాయి" అన్నాడు ప్లీడరుగారు.

ఆయన రెండురోజులకొకసారి మూడురోజులకొకసారి వచ్చి తనదగ్గరవున్న రికార్డు ఒక్కొక్కటే ఆవిడకి వినిపించి ఆవిడ సంతకాలు చేయించుకుపోసాగాడు. ఆవిడకిదంతా ఏమీ బాగాలేదు. పోయినకొద్దీ ఆమెకిదంతా మరింత రోత కాసాగింది. ఈరికార్డు ఎంతవిన్నా తరగటంలేదు. అందులో తనకు ఎరిగున్న ప్రతిప్రాణీకూడా ముద్దాయే. ప్లీడరుగారు ఈ ముద్దాయిలతోకూడా మాట్లాడివస్తున్నట్టు ఆమెకర్థమైంది.

"వాళ్ళంతా ఎక్కడున్నారు?" అన్నదామె.

"ఎక్కడుంటారు?" అన్నాడాయన నవ్వి.

"నాకేం తెలుసునాయనా? అందులో చాలామందిని చూసి చాలాకాలమయింది. చూసొద్దామని. వాళ్ళెక్కడున్నట్టు తెలిసి చూడటానికి పోకపోతే బాగుంటుందా?" అన్నదామె.

"ఒక్కొక్క-ళ్లే బోనెక్కి నేను చదివే రికార్డు ఆమోదించి, దానిమీద నీ సంతకాలకింద వాళ్ళకూడా సంతకాలు చేసేటప్పుడు చూద్దువుగానిలే అన్నాడు ప్లీడరు.

"అయ్యో, ఈకోర్టులంటే నాకు తగనిభయం. మా నాన్న వీటి మూలంగానే నిక్షేపమంటిపొలం పదెకరాలు ఎందునాకాకుండా చేసుకున్నాడు" అన్నదావిడ.

"ఇది అటువంటి కోర్టుకాదు" అని ప్లీడరు వెళ్ళిపోయాడు.

3

ఎట్లాగయితేనేం కనకమ్మ కేసు విచారణకు వచ్చింది. మూడువందల మంది ముద్దాయిలూ, ఇరవై వేలమంది సాక్షులూ విచారింపబడ్డారు. విచారణలో మొదటిభాగంలో ఉన్న రికార్డులు కోర్టులో చదవటం, వాటిని ముద్దాయిలూ, సాక్షులూ ఆమోదించినాక వారి సంతకాలు తీసుకోనటం. రెండో భాగమేమిటంటే ముద్దాయిల సంజాయిషీ.

మొదటిభాగమంతా పత్రికలద్వారా అదివరకే స్వర్గవాసులు తెలుసుకుని ఉన్నారు. ముద్దాయిలను గురించి విచారణకు ముందుగా పత్రికల్లో ప్రచురణ జరగటం స్వర్గములో సబ్ జూడిస్ కాదు. అక్కడి లా వొప్పుతుంది.

అయినా ప్లీడరుగారు మూడునాలుగు స్వర్గమాసాలు ఈ రికార్డు పఠనంతోనే సరిపుచ్చాడు.

స్వర్గవాసులు యీ విచారణ చూడటానికి తండోప తండాలుగా వచ్చారు. రహస్యమేమిటంటే స్వర్గంలో పరిస్థితులేమీ బాగాలేవు. రాజకీయాందోళన జాస్తిగావుంది. ప్రజలదృష్టిని రాజకీయాల మీదనుంచి మరల్చటానికి పత్రికలు ఈ కేసుగురించి మరింతగా రాసినై. విచారణకూడా సాధ్యమైనంతగా పొడిగించవలసిందిగా జడ్జిగారికి ప్రభుత్వం ఉత్తరువు చేసినట్టు ఒకవదంతు పొక్కింది.

హైకోర్టువరండాలో ఇద్దరు ప్లీడర్లు నిలబడి "ఎగ్జిక్యూటివుకు జూడిషియరీ ఇంతలోకువైతే ఇంకేం డెమోక్రసీ?" అని అనుకున్నారు.

ఎట్లాగైతే యేం, రికార్డు చదవటం పూర్తయింది. చదివినరికార్డు మీద కనకమ్మ సంతకంకిందిగా మూడు వందలమంది ముద్దాయిలూ మారు మాట్లాడకుండా సంతకాలు పెట్టారు. జరిగిన విషయాలను గురించి ఎవరూ కాదనలేరు. తాము అట్లా యెందుకు ప్రవర్తించారో, అందుకుగాను తమను ఎందుకు శిక్షించకూడదో ముద్దాయిలు చెప్పుకోవలసివుంది.

ఈ విచారణ ఆరంభం కాకముందు న్యాయాధికారి కనకమ్మకేసి తిరిగి "అమ్మా ఈ మూడువందలమంది సకు

రకరకాల అత్యాచారాలు చేశారు. ఇందులో నీమీద మీ అత్తగారికి నేరాలు చెప్పినవాళ్ళున్నారు. నీమీద లేని రంకులుకట్టి నిన్ను నీ మొగుడిచేత కొట్టించినవాళ్ళున్నారు. నీభర్తను నీకు కాకుండా చేసి తమ వలలో వేసుకున్న ఆడ వాళ్లున్నారు. నీదగ్గరవున్న కాస్తడబ్బు పుచ్చుకొని నీకు పనికిరాని నీళ్ళు, మందని ఇచ్చినవాళ్ళున్నారు. వీరంతా నిను ఏవిధంగా బాధకలిగించారో నువ్వు ఈకోర్టుకు చెప్పు కుంటే నువ్వు చెప్పినదానిప్రకారం నీకు నష్టపరిహారంకింద సరిపోయే స్థానం స్వర్గంలో దొరుకుతుంది” అని హెచ్చరించాడు.

“ఎందుకునాయనా! నాకెవ్వరూ ఏమీబాధ కలిగించలేదు. నామీద మా అత్తగారికి పడకు కనకనే వాళ్ళూ వీళ్ళూ చాడీలుచెప్పారు నాభర్త నమ్మేడుగనకనే నామీద రంకులు కట్టారు. నేనక్కర్లేకపోయినాక నామొగుడు ఎవరిదగ్గిరికిపోతే ఏముంది, పాపం! ఆ వైద్యులు ఎంతడబ్బు చిక్కులువుండి నావంటి పేదముండ డబ్బుకాశించారో! నేను బాధపడే గీతవుండి బాధపడ్డాను” అన్నది కనకమ్మ.

జడ్జీగారూ, ప్లీడరుగారూకూడా ఒకళ్ళమొహం ఒకరు చూసుకున్నారు.

“ఇదుగో, చూడమ్మా, నువు వీళ్ళందరినీ సమర్థిస్తే వాళ్ళకు శిక్ష తగ్గుతుందనుకోకు వాళ్ళనుపడేశిక్ష వాళ్ళకు పడుతుంది. నీ జీవితం ఎవరిమూలంగా, ఎందుమూలంగా కష్టాలపాలయిందో కోర్టుకు చెబితే, దానికి అనుగుణంగా

నష్టపరిహారం జరుగుతుంది. అవమానంవల్లనా? నిందవల్లనా? హింసవల్లనా? మోసంవల్లనా? నిరాదరంవల్లనా? దేనివల్ల నీజీవితం అధికంగా దుఃఖభాజనమయింది? దానికి కారకు లెవరు?

ఎవరిని మీరెట్లా శిక్షించినా నాకభ్యంతరం లేదు నాయనా! నా జీవితంలో—మిగిలినవాటి మాటేమిటిగాని. నావొంటిన రెండువందలరూపాయల నగలుండేవి; నాభర్త క్షయతో తీసుకుంటూ వైద్యానికని ఆ నగలన్నీ అమ్మి ఖర్చుపెట్టి రోగం నయంకాకుండానే పోయినాడు. ఆయన ఆపని చెయ్యకుండావుంటే, నేనూ, నాపిల్లలూ అంతత్వరగా ఆకలికి మాడి చచ్చిఉండం. ఆమాటొక్కటే నన్ను చచ్చే వరకూ వేధించింది. నాపిల్లలు నాకళ్ళయెదుట ఆకలికిమాడి చస్తుంటే ఎన్నిసార్లు నామొగుణ్ణి తిట్టుకున్నాను. ఎన్ని రాత్రులు ఆ నగలుగురించి ఆలోచిస్తూ నిద్రపట్టక మేలుకున్నానో! నా మొగుడు ఒక్క నెలముందు చచ్చివుంటే, నా పిల్లలిద్దరూ ఇంకో రెండుసంవత్సరాలు ఆలస్యంగా చచ్చేవాళ్ళు! ఏమో, అప్పటికి వాళ్ళకి కాస్త రెక్కలొచ్చి ఏ మూటలయినా మోసి అట్లా బతికేవాళ్ళేమో! అది తలచుకుంటేనే నాగుండె అవిసిపోతుంది" అన్నది కనకమ్మ.

ఇసకవేస్తేరాలని ఆ కోర్టులో ఆవిడ అన్నదానికి అందరూ నిశ్చేష్టులై అతి నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయినారు.